

Sygn. akt VI KZ 10/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **A. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 listopada 2016 r.

zażalenia obwinionego

na zarządzenie Przewodniczącego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 25 sierpnia 2016 r.,

o odmowie przyjęcia osobistej kasacji obwinionego

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Wyższemu
Sądowi Dyscyplinarnemu Krajowej Izby Radców Prawnych w W.
do ponownego rozpoznania w tzw. postępowaniu
okołokasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W związku z wnioskiem obrońcy obwinionego Przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. w dniu 25 maja 2016 r. (k. 346), zarządził doręczenie obwinionemu i jego obrońcy orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 18 maja 2016 r., sygn. akt WO .../16. Obwiniony radca prawny A. K. odebrał korespondencję zawierającą orzeczenie z uzasadnieniem w dniu 7 czerwca 2016 r. (k. 347). W dniu 29 czerwca br. obwiniony nadał za pośrednictwem Poczty Polskiej przesyłkę ze sporządzoną osobiście kasacją, która jednak została zaadresowana na niewłaściwy adres i dopiero w wyniku interwencji obwinionego dotarła do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (k.

365-388 i k. 413). Ponadto A. K. w dniu 8 lipca br. nadał ponownie przesyłkę z drugim egzemplarzem kasacji (k. 389-412 i k. 414-416). Przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. zarządzeniem z dnia 25 sierpnia br. odmówił przyjęcia osobistej kasacji obwinionego A. K., wskazując, że została ona wniesiona w dniu 8 lipca br., a zatem po upływie 30-dniowego terminu. Jednocześnie podkreślił, że dla skuteczności złożenia kasacji nie może mieć znaczenia fakt jej nadania w terminie, jednak na niewłaściwy, nieistniejący adres Wyższego Sadu Dyscyplinarnego (k. 457).

Zarządzenie to zostało zaskarżone przez obwinionego, który w zażaleniu podniósł zarzuty obrazy art. 438 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 124 i art. 125 k.p.k. oraz zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydania zarządzenia, polegającego na przyjęciu, że obwiniony wniósł kasację po terminie i na podstawie tych zarzutów wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie kasacji, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Przewodniczącemu Wyższego Sądu Dyscyplinarnego

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne w zakresie, w którym A.K. wskazał na brak odniesienia się w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia do kwestii terminowości wniesienia pierwszego egzemplarza kasacji, nadanego w dniu 29 czerwca 2016 r. w oddziale Poczty Polskiej w C. Zaniechanie to wskazuje na nieprzeprowadzenie przez Przewodniczącego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego pełnej, formalnej kontroli dopuszczalności kasacji, implikując konieczność uchylenia zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji z dnia 25 sierpnia 2016 r.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Przewodniczący Wyższego Sądu Dyscyplinarnego zbada, czy w świetle przesłanek i charakteru instytucji określonej w art. 124 k.p.k. w zw. z art. 74¹ u.r.p., pierwsza próba wniesienia osobistej kasacji przez obwinionego nastąpiła w terminie. Przedmiotem uwagi Wyższego Sądu Dyscyplinarnego będzie natomiast wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, który A. K.sformułował w piśmie z dnia 8 lipca 2016 r. (k. 360), a który nie został dotychczas rozpoznany.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

